

[Jens Chr. Christensen.]

hører hjemme under denne forhandling, vil jeg sætte megen pris på, om den højtærede minister vil give et klart svar herpå.

Poul Sørensen: Hvad angår lovforslaget om valg til folketinget, vil jeg henstille, at man stemmer for de af ministeren og udvalget stillede ændringsforslag, og at man stemmer imod mindretallets forslag.

Med hensyn til lovforslaget om kommunale valg vil jeg anbefale de af mindretallet under nr. 2 og 5 stillede ændringsforslag, og jeg skal senere motivere hvorfor.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til den betænkning, som foreligger, og kan på næsten alle punkter henvise til det, der er sagt om den. Vi har været tilfreds med den imødekommenhed, vi har mødt også fra ministerens side. Jeg skal særlig understrege den ændring, der gennemføres for at varetage borgernes interesser, derved at man giver en frist for aflevering eller indlevering af lister. Det er af betydning, hvis der skulle være begået fejl og lovens betingelser derfor ikke er opfyldt. Nu får man en tidsfrist til at rette eventuelle fejl, og det er vi ikke mindst i vort parti meget interesseret i og glade for. Vi har jo været ude for et, må jeg sige teknisk uheld, som på en meget ubehagelig måde greb ind i vort arbejde.

Til de øvrige ændringsforslag har jeg ingen bemærkninger.

Med hensyn til den sag, som udvalget i særlig grad har beskæftiget sig med, vil jeg gerne motivere mit partis stilling, der har fået udtryk i de to ændringsforslag, vi har stillet. Det drejer sig om de personlige stemmers indflydelse ved valgene både til kommunalbestyrelser og til amtsråd. Det ligger vel i tiden, at man gerne vil give den enkelte vælger så stor en indflydelse som vel muligt for derved at gøre alle borgere interesseret i at deltage i disse valg. Når man ser tilbage i tiden og sammenligner med resultaterne ved de sidste kommunale valg i 1962, viser der sig en glædelig

fremgang i forhold til forrige tider, og det tror jeg man fra alle sider bør møde med stor tilfredshed.

Ser man på de personlige stemmers indflydelse ved kommunalvalget i 1962, udgør de en stor procent. Jeg skal ikke nævne så forfærdelig mange tal, men jeg fristes til at understrege, at ved de kommunale valg i sognekommunerne i Jylland udgjorde de personlige stemmer 89,3 pct. af de afgivne stemmer, en meget væsentlig andel. Det samme var tilfældet ved amtsrådsvalgene. I landets største amt, Københavns amt, gør der sig det forhold gældende, at kandidaternes navne ikke opføres på listen, og den personlige stemmeafgivning er derfor meget svag, men ellers så man i hele landet en glædelig fremgang i den personlige stemmeafgivning. Det er store, betragtelige tal, man her møder, når valget er gjort op.

Mit parti har derfor haft den opfattelse, at man bør lade vælgerens afstemning have så stor en indflydelse på valget som overhovedet muligt; det gælder både de kommunale valg og amtsrådsvalgene. Vi har den ganske mærkværdige regel ved de kommunale valg, at de personlige stemmer i fuldt omfang øver indflydelse med hensyn til det vigtigste: udpegningen af de kandidater, der skal have sæde i kommunalrådene; men dernæst har vi den ganske ejendommelige regel, som kun har eksisteret i nogle år, at så hører også indflydelsen af de personlige stemmer op, for derefter må suppleantlisten følge den orden, som de opstillende myndigheder har bestemt. Man kan altså gå fra den nederste plads på en liste med 50 stemmer og ind i kommunalrådet, men man kan ikke fra den næstsidste plads med 49 stemmer blive førstesuppleant for de valgte kommunalrådsmedlemmer. Jeg ved ikke, hvor mange der kan se logikken i det eller forstå det. Derfor er det vort ønske at vende tilbage til de tilstande, vi har haft for år tilbage, hvor man selvfølgelig også lader de personlige stemmer afgøre, hvorledes suppleantlisten skal se ud.